

USTAWA

z dnia 16 kwietnia 2004 r.

o wyrobach budowlanych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

bów budowlanych wprowadzonych do obrotu oraz zasady działania organów administracji publicznej w tej dziedzinie.

Art. 1. Ustawa określa zasady wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych, zasady kontroli wyro-

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża postanowienia dyrektywy 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustaw i aktów wykonawczych Państw Członkowskich dotyczących wyrobów budowlanych. Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

- 1) wyrobie budowlanym — należy przez to rozumieć rzecz ruchomą, bez względu na stopień jej przetworzenia, przeznaczoną do obrotu, wytworzoną w celu zastosowania w sposób trwały w obiekcie budowlanym, wprowadzaną do obrotu jako wyrób pojedynczy lub jako zestaw wyrobów do stosowania we wzajemnym połączeniu stanowiącym integralną całość użytkową i mającą wpływ na spełnienie wymagań podstawowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41);
- 2) aprobachie technicznej — należy przez to rozumieć pozytywną ocenę techniczną przydatności wyrobu budowlanego do zamierzonego stosowania, uzależnioną od spełnienia wymagań podstawowych przez obiekty budowlane, w których wyrób budowlany jest stosowany;
- 3) europejskiej aprobachie technicznej — należy przez to rozumieć pozytywną ocenę techniczną przydatności wyrobu budowlanego do zamierzonego stosowania, uzależnioną od spełnienia wymagań podstawowych przez obiekty budowlane, w których wyrób jest stosowany, wydaną zgodnie z wymaganiami Unii Europejskiej;
- 4) krajowej deklaracji zgodności — należy przez to rozumieć oświadczenie producenta stwierdzające, na jego wyłączną odpowiedzialność, że wyrób budowlany jest zgodny z Polską Normą wyrobu albo aprobatą techniczną;
- 5) znaku budowlanym — należy przez to rozumieć zastrzeżony znak wskazujący zapewnienie odpowiedniego stopnia zaufania, to znaczy, że dany wyrób budowlany jest zgodny z Polską Normą wyrobu albo aprobatą techniczną;
- 6) producencie — należy przez to rozumieć także upoważnionego przedstawiciela producenta;
- 7) sprzedawcy — należy przez to rozumieć podmiot przekazujący innemu podmiotowi wyrób budowlany wprowadzony do obrotu, w celu jego dalszego przekazania bądź zastosowania w obiekcie budowlanym;
- 8) właściwym organie — należy przez to rozumieć organy nadzoru budowlanego, stosownie do ich właściwości, określonej w art. 11, 13 i 14.

Art. 3. 1. Organem opiniodawczo-doradczym Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w sprawach wyrobów budowlanych jest Rada Wyrobów Budowlanych, zwana dalej „Radą”.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego powołuje i odwołuje członków Rady spośród osób rekomendowanych przez organizację producentów branży budowlanej oraz organizacje konsumenckie. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może powoływać do Rady i odwoływać z niej również inne osoby dysponujące szczególną wiedzą techniczną, ekonomiczną lub prawną w sprawach wyrobów budowlanych.

3. Rada uchwała regulamin określający organizację i tryb jej działania.

4. Członkom Rady nie przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach i posiedzeniach Rady, a także zwrot kosztów przejazdu i noclegów.

Rozdział 2

Wprowadzenie do obrotu wyrobów budowlanych

Art. 4. Wyrób budowlany może być wprowadzony do obrotu, jeżeli nadaje się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych, w zakresie odpowiadającym jego właściwościom użytkowym i przeznaczeniu, to jest ma właściwości użytkowe umożliwiające prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym, w których ma być zastosowany w sposób trwały, spełnienie wymagań podstawowych.

Art. 5. 1. Wyrób budowlany nadaje się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych, jeżeli jest:

- 1) oznakowany CE, co oznacza, że dokonano oceny jego zgodności z normą zharmonizowaną albo europejską aprobatą techniczną bądź krajową specyfikacją techniczną państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, uznaną przez Komisję Europejską za zgodną z wymaganiami podstawowymi, albo
- 2) umieszczony w określonym przez Komisję Europejską wykazie wyrobów mających niewielkie znaczenie dla zdrowia i bezpieczeństwa, dla których producent wydał deklarację zgodności z uznanymi regulami sztuki budowlanej, albo
- 3) oznakowany, z zastrzeżeniem ust. 4, znakiem budowlanym, którego wzór określa załącznik nr 1 do niniejszej ustawy.

2. Oznakowanie CE wyrobu budowlanego, który nie stwarza szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa oraz nie odpowiada lub odpowiada częściowo specyfikacjom technicznym, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jest także dopuszczalne, wyłącznie po dokonaniu stosownej oceny zgodności.

3. Wzór oznakowania CE określa załącznik nr 2 do niniejszej ustawy.

4. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz norm zharmonizowanych i wytycznych do europejskich aprobat technicznych Europejskiej Organizacji do spraw Aprobatek Technicznych (EOTA), zwanych dalej „wytycznymi do europejskich aprobat technicznych”, których zakres przedmiotowy obejmuje wyroby budowlane, podlegające obowiązkowi oznakowania CE.

5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, należy określić normy zharmonizowane i wytyczne do

europejskich aprobat technicznych, których zakres przedmiotowy obejmuje wyroby budowlane mogące stwarzać szczególne zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa, mając na uwadze odpowiednie ustalenia Komisji Europejskiej w tym zakresie.

Art. 6. Oznakowanie CE wyrobu budowlanego wprowadzonego do obrotu na podstawie niniejszej ustawy, do którego mają zastosowanie przepisy wydane na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1652 i Nr 229, poz. 2275 oraz z 2004 r. Nr 70, poz. 631), przewidujące takie oznakowanie, wskazuje, że wyrób budowlany spełnia wymagania zasadnicze, określone w tych przepisach.

Art. 7. 1. Przy dokonywaniu oceny zgodności, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, można stosować następujące metody:

- 1) wstępne badanie reprezentatywnego wzorca wyrobu (badanie typu) prowadzone przez producenta lub notyfikowaną jednostkę;
- 2) badanie próbek pobranych w zakładzie produkcyjnym, prowadzone przez producenta lub notyfikowaną jednostkę, zgodnie z ustalonym planem badań;
- 3) badanie sondażowe próbek pobranych w zakładzie produkcyjnym, w obrocie handlowym lub na budowie, prowadzone przez producenta lub notyfikowaną jednostkę;
- 4) badanie przez producenta lub notyfikowaną jednostkę próbek z partii przygotowanej do wysłania albo dostarczonej odbiorcy;
- 5) wewnętrzną (zakładową) kontrolę produkcji;
- 6) wstępną inspekcję zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji przez notyfikowaną jednostkę;
- 7) dozоровanie, ocenę i akceptację zakładowej kontroli produkcji przez notyfikowaną jednostkę.

2. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) systemy oceny zgodności, z zastosowaniem metod, o których mowa w ust. 1, wymagania, jakie powinny spełniać notyfikowane jednostki uczestniczące w ocenie zgodności, oraz sposób oznaczania wyrobów oznakowaniem CE, uwzględniając odpowiednie wymagania Unii Europejskiej;
- 2) polskie jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania europejskich aprobat technicznych, zakres i formę aprobat, tryb ich udzielania, uchylania lub zmiany oraz sposób ustalania odpłatności, mając na uwadze, że jednostki wydające europejskie aprobaty techniczne powinny:
 - a) uzależniać pozytywną ocenę przydatności wyrobu do zamierzonego zastosowania w budow-

nictwie od spełnienia przez obiekt budowlany, w którym stosuje się ten wyrób, wymagań podstawowych,

- b) dokonywać oceny przydatności wyrobu w oparciu o podstawy naukowe i wiedzę praktyczną,
- c) zapewniać podejmowanie bezstronnych rozstrzygnięć,
- d) dokonywać analiz danych w sposób zapewniający uzyskanie wyważonej oceny.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz:

- 1) mandatów udzielonych przez Komisję Europejską na opracowanie: europejskich norm zharmonizowanych oraz wytycznych do europejskich aprobat technicznych, wraz z zakresem przedmiotowym tych mandatów;
- 2) jednostek organizacyjnych państw członkowskich Unii Europejskiej upoważnionych do wydawania europejskich aprobat technicznych;
- 3) wytycznych do europejskich aprobat technicznych, mając na uwadze stosowne ustalenia w tym zakresie Komisji Europejskiej, opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich oraz publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
- 4) wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2.

Art. 8. 1. Oznakowanie wyrobu budowlanego znakiem budowlanym jest dopuszczalne, z zastrzeżeniem ust. 2—4, jeżeli producent, mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonał oceny zgodności i wydał, na swoją wyłączną odpowiedzialność, krajową deklarację zgodności z Polską Normą wyrobu albo aprobatą techniczną. Ocena zgodności obejmuje właściwości użytkowe wyrobu budowlanego, odpowiednio do jego przeznaczenia, mające wpływ na spełnienie przez obiekt budowlany wymagań podstawowych.

2. Wyrób budowlany wytwarzany tradycyjnie, na określonym terenie przy użyciu metod sprawdzonych w wieloletniej praktyce, przeznaczony do lokalnego stosowania, zwany dalej „regionalnym wyrobem budowlanym”, może być oznakowany znakiem budowlanym, na wyłączną odpowiedzialność producenta.

3. O uznaniu, że dany wyrób budowlany jest regionalnym wyrobem budowlanym, orzeka, w drodze decyzji, na wniosek producenta, właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego.

4. Oznakowanie znakiem budowlanym regionalnego wyrobu budowlanego jest dopuszczalne wyłącznie po uzyskaniu decyzji, o której mowa w ust. 3, oraz wydaniu, przez producenta, na jego wyłączną odpowiedzialność, oświadczenia, że wyrób budowlany został

wytworzony w sposób, o którym mowa w ust. 2, i nadaje się do stosowania zgodnie z przeznaczeniem.

5. Producent jest obowiązany do przechowywania krajowej deklaracji zgodności i innych dokumentów związanych z wprowadzaniem do obrotu wyrobu budowlanego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3.

6. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, sposoby:

- 1) deklarowania zgodności wyrobów budowlanych;
- 2) znakowania wyrobów budowlanych znakiem budowlanym.

7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, określa się w szczególności:

- 1) tryb deklarowania zgodności oraz wymagane systemy oceny zgodności dla poszczególnych grup wyrobów, mając na uwadze metody, o których mowa w art. 7 ust. 1;
- 2) zawartość i wzór krajowej deklaracji zgodności;
- 3) zakres informacji dołączanej do wyrobu budowlanego znakowanego znakiem budowlanym.

Art. 9. 1. Aprobata techniczna udziela się dla wyrobu budowlanego, dla którego nie ustanowiono Polskiej Normy wyrobu, albo wyrobu budowlanego, którego właściwości użytkowe, odnoszące się do wymagań podstawowych, różnią się istotnie od właściwości określonej w Polskiej Normie wyrobu, objętego:

- 1) mandatem udzielonym przez Komisję Europejską na opracowanie norm zharmonizowanych lub wytycznych do europejskich aprobat technicznych;
- 2) wykazem, o którym mowa w ust. 7.

2. Aprobata techniczna udziela się odpłatnie, na koszt wnioskodawcy, na czas określony dla wyrobu budowlanego, dla którego nie ustanowiono Polskiej Normy wyrobu, albo wyrobu budowlanego, którego właściwości użytkowe, odnoszące się do wymagań podstawowych, różnią się od właściwości określonych w Polskiej Normie wyrobu.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do zmiany lub przedłużenia ważności aprobaty technicznej.

4. Aprobata techniczna jest udzielana na podstawie oceny właściwości użytkowych i przewidywanej trwałości należycie zidentyfikowanego wyrobu budowlanego, potwierdzonych, w zależności od potrzeb, badaniami, obliczeniami, oględzinami, opiniami ekspertów i innymi dokumentami, z zastosowaniem przepisów szczególnych, w tym techniczno-budowlanych i Polskich Norm wyrobów.

5. Jednostki organizacyjne udzielające aprobat technicznych są obowiązane przekazywać bezzwłocznie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego

informację o udzielonej aprobacie, która powinna zawierać:

- 1) numer aprobaty technicznej;
- 2) nazwę wyrobu budowlanego;
- 3) określenie wnioskodawcy;
- 4) określenie rodzaju wyrobu budowlanego, jego typu i przeznaczenie;
- 5) wskazanie okresu ważności aprobaty technicznej.

6. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób udzielania, zmiany i uchylania aprobat technicznych;
- 2) jednostki organizacyjne upoważnione do ich wydawania;
- 3) wysokość odpłatności z tytułu weryfikacji wniosku o udzielenie aprobaty technicznej;
- 4) sposób ustalania odpłatności za przeprowadzone czynności związane z udzielaniem, zmianą lub przedłużeniem ważności aprobaty technicznej.

7. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz wyrobów budowlanych, nieobjętych mandatami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dla których możliwe jest ustanowienie aprobaty technicznej, na wniosek jednostki organizacyjnej upoważnionej do wydawania aprobat technicznych.

8. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, należy uwzględnić, że postępowanie aprobacyjne powinno być prowadzone w sposób najmniej uciążliwy dla wnioskodawców i zapewnić podejmowanie bezstronnych rozstrzygnięć, a ustalone opłaty za przeprowadzone czynności związane z udzielaniem, zmianą lub przedłużeniem ważności aprobaty technicznej powinny odpowiadać rzeczywistym kosztom tych czynności.

Art. 10. 1. Dopuszczone do jednostkowego zastosowania w obiekcie budowlanym są wyroby budowlane wykonane według indywidualnej dokumentacji technicznej, sporządzonej przez projektanta obiektu lub z nim uzgodnionej, dla których producent wydał oświadczenie, że zapewniono zgodność wyrobu budowlanego z tą dokumentacją oraz z przepisami.

2. Indywidualna dokumentacja techniczna, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać opis rozwiązania konstrukcyjnego, charakterystykę materiałową i informację dotyczącą projektowanych właściwości użytkowych wyrobu budowlanego oraz określać warunki jego zastosowania w danym obiekcie budowlanym, a także, w miarę potrzeb, instrukcję obsługi i eksploatacji.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres wydającego oświadczenie;
- 2) nazwę wyrobu budowlanego i miejsce jego wytworzenia;
- 3) identyfikację dokumentacji technicznej;
- 4) stwierdzenie zgodności wyrobu budowlanego z dokumentacją techniczną oraz przepisami;
- 5) adres obiektu budowlanego (budowy), w którym wyrób budowlany ma być zastosowany;
- 6) miejsce i datę wydania oraz podpis wydającego oświadczenie.

Rozdział 3

Organy właściwe w zakresie kontroli i postępowania administracyjnego w sprawie wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu oraz obowiązki tych organów

Art. 11. Organami właściwymi w sprawach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu, w zakresie uregulowanym w niniejszej ustawie, oraz organami wyspecjalizowanymi, w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, są:

- 1) wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego;
- 2) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

Art. 12. Do podstawowych obowiązków właściwych organów należy kontrola wprowadzonych do obrotu wyrobów budowlanych, prowadzenie postępowań administracyjnych w tym zakresie oraz wykonywanie zadań, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1—4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

Art. 13. 1. Do obowiązków wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego należy:

- 1) prowadzenie kontroli planowych i doraźnych;
- 2) prowadzenie postępowań administracyjnych w I instancji;
- 3) udział w kontrolach prowadzonych przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego — na jego wezwanie;
- 4) zlecenie badań pobranych w toku kontroli próbek wyrobów budowlanych;
- 5) bezzwłoczne przekazywanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego postanowień i decyzji;
- 6) wydawanie dla organów celnych opinii o wyrobach budowlanych.

2. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego sporządza wojewódzki roczny plan kontroli i przedkłada go do zatwierdzenia Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego, do dnia 15 listopada roku poprzedzającego rok objęty planem.

3. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego wprowadza do planu, o którym mowa w ust. 2, zadania wskazane przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

4. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego sporządza sprawozdanie z wykonania planu, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając kontrole doraźne, i przekazuje je do końca marca roku następnego Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego. W sprawozdaniu należy zawrzeć informacje sprawozdawcze przekazywane Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej „Prezesem UOKiK”.

Art. 14. 1. Do obowiązków Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego należy:

- 1) prowadzenie Krajowego Wykazu Zakwestionowanych Wyrobów Budowlanych;
- 2) zatwierdzanie wojewódzkich rocznych planów kontroli;
- 3) przedstawianie Prezesowi UOKiK do zaopiniowania okresowych planów kontroli wprowadzonych do obrotu wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1;
- 4) sporządzanie i przekazywanie Prezesowi UOKiK rocznych sprawozdań z przeprowadzonych kontroli wprowadzonych do obrotu wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może:

- 1) sporządzać roczne plany kontroli;
- 2) prowadzić kontrole planowe i doraźne;
- 3) zlecać badania pobranych, w toku kontroli, próbek wyrobów budowlanych.

3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może wezwać wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego do:

- 1) udziału w prowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 2;
- 2) przeprowadzenia doraźnej kontroli w określonym zakresie;
- 3) wprowadzenia do wojewódzkiego rocznego planu kontroli określonych zadań.

Art. 15. 1. W Krajowym Wykazie Zakwestionowanych Wyrobów Budowlanych, zwanym dalej „Wykazem”, są gromadzone dane i informacje dotyczące wyrobów budowlanych podlegających oznakowaniu znakiem budowlanym, niezgodnych z wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie, a w szczególności:

- 1) dane umożliwiające identyfikację zakwestionowanego wyrobu budowlanego;
- 2) informacje o:
 - a) rodzaju i zakresie niezgodności zakwestionowanego wyrobu budowlanego,

- b) środkach, jakie zastosowano w odniesieniu do zakwestionowanego wyrobu budowlanego,
- c) zagrożeniach, jakie może spowodować zakwestionowany wyrób budowlany, wraz z określeniem tych zagrożeń.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego dokonuje wpisów do Wykazu w przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz w art. 31 ust. 1 pkt 2 i ust. 2.

3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, na wniosek wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego lub z urzędu, usuwa wpis w Wykazie, nie wcześniej niż w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzje, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz w art. 31 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, stały się ostateczne, w przypadku gdy:

- 1) producent udowodni, że wycofał z obrotu wszystkie egzemplarze zakwestionowanego wyrobu budowlanego;
- 2) niezgodności zakwestionowanego wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie zostały usunięte.

4. Wykaz jest publicznie dostępny.

5. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może, w każdym czasie, podać do publicznej wiadomości informacje zawarte w Wykazie.

6. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia Wykazu.

7. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, powinno określać w szczególności:

- 1) wzór Wykazu;
- 2) sposób dokonywania i usuwania wpisów w tym Wykazie;
- 3) niezbędne informacje o decyzjach, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz w art. 31 ust. 1 pkt 2 i ust. 2.

Rozdział 4

Kontrola wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu

Art. 16. 1. Właściwy organ wszczyna kontrolę z urzędu, a w przypadku wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, również na wniosek Prezesa UOKiK.

2. Właściwy organ lub osoba działająca z jego upoważnienia, zwane dalej „kontrolującym”, mają prawo wstępu na teren, na którym jest prowadzona działalność gospodarcza polegająca na obrocie wyrobami budowlanymi.

3. W kontroli prowadzonej przez właściwy organ, a dotyczącej wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, może uczestniczyć, za zgodą tego organu, pracownik Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, upoważniony przez Prezesa UOKiK.

Art. 17. 1. Kontrolę przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu wykonywania jego działalności, w czasie jej wykonywania oraz w obecności kontrolowanego.

2. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w siedzibie właściwego organu, jeżeli jest to niezbędne do wyjaśnienia okoliczności sprawy.

3. Kontrola może dotyczyć wyrobu budowlanego, prawidłowości jego oznakowania lub dokumentacji technicznej dotyczącej tego wyrobu.

4. Kontrolowany oraz inne podmioty posiadające dowody lub informacje niezbędne do ustalenia, czy wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą, są obowiązani do przekazania tych dowodów i udzielenia informacji na żądanie organu prowadzącego kontrolę.

5. Żądanie, o którym mowa w ust. 4, powinno zawierać:

- 1) określenie rodzaju dowodów oraz rodzaju i zakresu informacji, którego dotyczy;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) określenie terminu udostępnienia dowodów lub udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o skutkach nieudostępnienia żądanych dowodów lub informacji albo udostępnienia dowodów lub informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Art. 18. 1. W trakcie kontroli kontrolujący może żądać od kontrolowanego producenta przedstawienia, w wyznaczonym terminie, w szczególności:

- 1) deklaracji zgodności wyrobu budowlanego;
- 2) nazwy i adresu producenta, jeżeli kontrolowanym jest jego upoważniony przedstawiciel;
- 3) wykazu uwzględnionych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2, uwzględnionych Polskich Norm wyrobu albo aprobat technicznych;
- 4) ogólnego opisu wyrobu budowlanego, schematów oraz instrukcji obsługi tego wyrobu.

2. W przypadku uzasadnionych wątpliwości co do zgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie, kontrolujący może dodatkowo zażądać od producenta przedstawienia, w wyznaczonym terminie, dokumentów związanych z oceną zgodności, a w szczególności:

- 1) sprawozdania z przeprowadzonych badań;
- 2) informacji o wewnętrznej (zakładowej) kontroli produkcji.

3. W przypadku gdy kontrolowany wyrób budowlany stwarza zagrożenie dla życia, zdrowia, mienia lub środowiska, kontrolujący może zażądać od producenta przedstawienia, w wyznaczonym terminie, pełnej dokumentacji technicznej.

4. W trakcie kontroli kontrolujący może żądać od kontrolowanego sprzedawcy, w szczególności:

- 1) wskazania nazwy i adresu producenta;
- 2) ogólnego opisu wyrobu budowlanego, schematów oraz instrukcji obsługi tego wyrobu.

5. W trakcie kontroli kontrolujący może ponadto w szczególności:

- 1) badać dokumenty w zakresie objętym kontrolą oraz żądać od producenta sporządzenia ich kopii oraz tłumaczeń na język polski, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli;
- 2) dokonywać oględzin wyrobów budowlanych w zakresie objętym kontrolą;
- 3) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;
- 4) żądać od kontrolowanego udzielenia w wyznaczonym terminie pisemnych i ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
- 5) przesłuchiwać osoby w charakterze strony, świadka lub biegłego, jeżeli jest to niezbędne do wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy;
- 6) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;
- 7) zabezpieczać dowody, wyroby budowlane, pomieszczenia lub środki przewozowe;
- 8) pobierać nieodpłatnie próbki wyrobów budowlanych do badań.

6. Kontrolowany jest obowiązany:

- 1) umożliwić kontrolującemu dokonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 5;
- 2) potwierdzić zgodność kopii dokumentów z oryginałami.

Art. 19. 1. Informacje uzyskane przez właściwy organ w trakcie kontroli lub postępowania administracyjnego nie podlegają ujawnieniu, jeżeli przekazujący je wskaże przyczynę, z powodu której wnioskuje o ich nieujawnienie.

2. Informacje uzyskane w trakcie kontroli lub postępowania administracyjnego, objęte tajemnicą producenta lub sprzedawcy, rozumiane jako nieujawnio-

ne do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne oraz organizacyjne producenta lub sprzedawcy bądź inne informacje, co do których producent lub sprzedawca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności, mogą być wykorzystane wyłącznie do celów, dla których zostały zgromadzone.

3. Jeżeli zachodzi potrzeba ujawnienia informacji, o których mowa w ust. 1 lub 2, oraz dowodów uzyskanych w trakcie kontroli lub postępowania administracyjnego, właściwy organ lub Prezes UOKiK — w przypadku wyrobów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, ujawni je w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia podjętych rozstrzygnięć.

Art. 20. 1. Kontrolujący jest uprawniony, za okazaniem legitymacji służbowej, do wstępu na teren jednostki kontrolowanej, poruszania się po tym terenie oraz znajdujących się tam obiektach i pomieszczeniach.

2. Do kontrolującego stosuje się przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w jednostce kontrolowanej.

Art. 21. 1. Kontrolujący dokumentuje ustalenia kontroli w protokole kontroli, który przedstawia kontrolowanemu do podpisu.

2. Kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub wnieść je na piśmie, w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

3. Właściwy organ jest obowiązany ustosunkować się do uwag zgłoszonych do protokołu kontroli niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

Art. 22. 1. Właściwy organ może, w drodze postanowienia, dokonać zabezpieczenia dowodów na czas niezbędny do realizacji zadań kontroli. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

2. Zabezpieczeniu, o którym mowa w ust. 1, podlegają w szczególności dokumenty, informacje oraz wyroby budowlane, jeżeli stanowią lub mogą stanowić dowód nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli.

3. Właściwy organ, który wydał w I instancji postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stwierdza jego wygaśnięcie, jeżeli ustały przyczyny powodujące konieczność zabezpieczenia dowodów.

Art. 23. 1. W związku z wykonywaniem czynności kontrolnych kontrolujący korzysta z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

2. Właściwy miejscowo komendant Policji jest obowiązany, na wniosek właściwego organu, do zapewnienia kontrolującemu pomocy Policji w trakcie wykonywania kontroli.

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób przygotowania i prowadzenia kontroli przez właściwe organy.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:

- 1) sposób zabezpieczania dowodów, pomieszczeń i środków przewozowych;
- 2) wzór upoważnienia do przeprowadzania kontroli;
- 3) wzory protokołów kontroli.

Art. 25. 1. W przypadku gdy producent nie przedstawi kontrolującemu dokumentów związanych z oceną zgodności wyrobu budowlanego bądź z przedstawionych dokumentów nie wynika, że wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą, właściwy organ może poddać wyrób budowlany badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie.

2. W celu ustalenia, czy wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą, można pobierać próbki wyrobu budowlanego, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań.

3. Pobranie próbki wyrobu budowlanego stwierdza się przez sporządzenie protokołu.

4. Równocześnie z pobraniem próbki wyrobu budowlanego należy, z zastrzeżeniem ust. 6, pobrać i zabezpieczyć dodatkową próbkę kontrolną wyrobu budowlanego z tej samej partii w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań.

5. Próbka kontrolna jest przechowywana przez kontrolowanego, do czasu jej zwolnienia przez właściwy organ, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych wyrobu budowlanego.

6. Próbki kontrolnej nie pobiera się, jeżeli:

- 1) pobranie próbki byłoby utrudnione z uwagi na wartość, rodzaj lub niewielką ilość wyrobu budowlanego;
- 2) przechowanie próbki w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych wyrobu budowlanego jest niemożliwe.

Art. 26. 1. Właściwy organ może zlecić badanie pobranych próbek wyrobu budowlanego lub próbek kontrolnych akredytowanemu laboratorium.

2. Po przeprowadzeniu badań sporządza się sprawozdanie z badań, które dołącza się do protokołu kontroli.

3. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych niniejszą ustawą, producent jest obowiązany do uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Do kosztów tych zalicza się

koszty badań przeprowadzonych przez laboratoria, o których mowa w ust. 1, oraz koszty transportu i przechowywania próbki.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 3, właściwy organ ustala, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie. Opłatę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. W przypadku nieuiszczenia jej w terminie podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Opłata, o której mowa w ust. 3, stanowi dochód budżetu państwa.

6. W przypadku gdy przeprowadzone badania wykazały, że wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą, koszty przeprowadzonych badań ponosi Skarb Państwa.

Art. 27. 1. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób pobierania oraz badania próbki wyrobu budowlanego;
- 2) wzór protokołu pobrania próbki wyrobu budowlanego lub próbki kontrolnej;
- 3) sposób zabezpieczenia próbek wyrobu budowlanego i próbek kontrolnych;
- 4) wzór sprawozdania z badań;
- 5) sposób postępowania z pozostałościami po próbkach;
- 6) sposób ustalania, uiszczania i zwrotu opłaty, o której mowa w art. 26 ust. 3.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić, że sposób pobierania próbki nie może stanowić nadmiernego utrudnienia dla kontrolowanego, sposób zabezpieczenia próbki powinien zapewnić jej ochronę przed zniszczeniem lub uszkodzeniem, a koszty badań powinny odpowiadać rzeczywistym kosztom pobrania, badania, transportu i przechowywania próbki.

Rozdział 5

Postępowanie administracyjne w sprawach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu

Art. 28. Postępowanie w sprawie wyrobów budowlanych niespełniających wymagań określonych w niniejszej ustawie wszczyna się z urzędu, na podstawie ustaleń kontroli.

Art. 29. 1. W razie konieczności przeprowadzenia badań w celu stwierdzenia, czy wyrób budowlany spełnia wymagania określone w niniejszej ustawie, właściwy organ może wydać postanowienie o zabezpieczeniu wyrobu budowlanego albo jego określonej partii. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, traci ważność po upływie 2 miesięcy od dnia doręczenia.

3. Zabezpieczenia wyrobu budowlanego albo jego określonej partii dokonuje się przez jego opieczętowanie oraz sporządzenie inwentaryzacji w formie protokołu.

Art. 30. 1. Właściwy organ, w wyniku kontroli dotyczącej sprzedawcy, w przypadku stwierdzenia, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie, orzeka, w drodze decyzji:

- 1) zakaz dalszego przekazywania określonej partii wyrobu budowlanego, nakładając na producenta obowiązek zapewnienia usunięcia w wyznaczonym terminie określonych nieprawidłowości, albo
- 2) nakaz wycofania z obrotu wyrobu budowlanego albo jego określonej partii.

2. W przypadku niewykonania obowiązku nałożonego w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ, w drodze decyzji, zakazuje obrotu określoną partią wyrobu budowlanego.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lub w ust. 2, właściwy organ jest obowiązany do przeprowadzenia niezwłocznie kontroli dotyczącej producenta.

5. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i w ust. 2, przekazuje się niezwłocznie właściwemu organowi ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania producenta wyrobu budowlanego, stanowiącego przedmiot tych decyzji.

Art. 31. 1. Właściwy organ, w wyniku kontroli dotyczącej producenta, w przypadku stwierdzenia, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie, nakazuje, w drodze decyzji:

- 1) wstrzymanie wprowadzania do obrotu wyrobu budowlanego albo jego określonej partii, nakładając obowiązek usunięcia w wyznaczonym terminie określonych nieprawidłowości, albo
- 2) wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego albo jego określonej partii lub
- 3) ograniczenie dalszego przekazywania wyrobu budowlanego użytkownikowi, konsumentowi i sprzedawcy.

2. W przypadku niewykonania obowiązku nałożonego w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ nakazuje, w drodze decyzji, wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego albo jego określonej partii.

3. W decyzjach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, właściwy organ nakazuje także powiadomienie przez stronę postępowania konsumentów lub użytkowników wyrobu budowlanego o stwierdzonych niezgod-

nościach z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą, określając termin i sposób ich powiadomienia.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

5. W decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2, właściwy organ może także nakazać producentowi odkupienie wyrobu na żądanie osób, które faktycznie nim władają.

6. W przypadku wydania decyzji stwierdzającej, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych niniejszą ustawą, właściwy organ może nakazać zniszczenie wyrobu budowlanego, na koszt producenta, jeżeli w inny sposób nie może usunąć zagrożeń spowodowanych przez ten wyrób.

7. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 6, wydaje się w zależności od rodzaju stwierdzonych niezgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą oraz od stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób budowlany, mając na celu wyłącznie odwrócenie grożącego niebezpieczeństwa lub usunięcie już istniejącego oraz zapewnienie bezpieczeństwa, zdrowia i życia konsumentów.

Art. 32. Właściwy organ wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:

- 1) stwierdzi, że wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą;
- 2) niezgodność wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą została usunięta albo wyrób ten został wycofany z obrotu;
- 3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

Art. 33. 1. Stronami w postępowaniu administracyjnym są: producent lub sprzedawca określonej partii wyrobu budowlanego.

2. Organizacja społeczna może występować z żądaniem dopuszczenia do udziału w postępowaniu administracyjnym tylko w przypadku, gdy strona postępowania jest członkiem tej organizacji. Przepisów art. 31 § 1, 4 i 5 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się w postępowaniach prowadzonych na podstawie niniejszej ustawy.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 34. Kto:

- 1) wprowadza do obrotu wyrób budowlany nienadający się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych,
- 2) umieszcza znak budowlany na wyrobie budowlanym, który nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie,

- 3) umieszcza na wyrobie budowlanym znak podobny do znaku budowlanego, mogący wprowadzić w błąd nabywcę lub użytkownika tego wyrobu, podlega grzywnie do 100 000 zł.

Art. 35. Kto utrudnia lub udaremnia wykonywanie czynności kontrolnych właściwego organu, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 36. Orzekanie w sprawach określonych w art. 34 i w art. 35 następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 7

Przepisy zmieniające, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 37. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 uchyla się pkt 16 i 18;
- 2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Wyroby wytworzone w celu zastosowania w obiekcie budowlanym w sposób trwały, o właściwościach użytkowych, umożliwiających prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym spełnienie wymagań podstawowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, można stosować przy wykonywaniu robót budowlanych wyłącznie, jeżeli wyroby te zostały wprowadzone do obrotu zgodnie z przepisami odrębnymi.”;
- 3) uchyla się art. 10a;
- 4) w art. 20 w ust. 1 pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) sporządzanie lub uzgadnianie indywidualnej dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881);”;
- 5) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Kierownik budowy (rozbiórki), a jeżeli jego ustanowienie nie jest wymagane — inwestor, jest obowiązany przez okres wykonywania robót budowlanych przechowywać dokumenty stanowiące podstawę ich wykonania, a także oświadczenie dotyczące wyrobów budowlanych jednostkowo zastosowanych w obiekcie budowlanym, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych, oraz udostępnić te dokumenty przedstawicielom uprawnionych organów.”;
- 6) w art. 81a w ust. 1 w pkt 2 uchyla się lit. c;

- 7) w art. 93 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) przy wykonywaniu robót budowlanych stosuje wyroby, naruszając przepis art. 10,”.

Art. 38. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1652 i Nr 229, poz. 2275 oraz z 2004 r. Nr 70, poz. 631) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów art. 7, art. 13 ust. 1 i 2, art. 40, art. 40b—40k, art. 41—41c, art. 42 oraz art. 45 nie stosuje się do wyrobów budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881). Ilekroć w przepisach ustawy jest mowa o zasadniczych wymaganiach, w przypadku wyrobów budowlanych należy przez to rozumieć wymagania podstawowe, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 92, poz. 881).”;

- 2) w art. 6 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowymi wymaganiami określonymi w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 albo”;

- 3) w art. 39a:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes UOKiK dokonuje wpisów do rejestru w przypadku wydania decyzji, o których mowa:

- 1) w art. 41c ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 3;
- 2) w art. 30 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, art. 31 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 6 oraz art. 32 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych.”,

- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do wyrobów budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych, z tym że terminy usunięcia wpisu liczy się od dnia, w których stały się ostateczne decyzje, o których mowa w ust. 3 pkt 2.”.

Art. 39. Jednostki organizacyjne udzielające aprobat technicznych są obowiązane, w terminie do dnia 1 lipca 2004 r., przekazać do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego informacje, o których mowa w art. 9 ust. 5, dotyczące udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy aprobat technicznych.

Art. 40. Wyroby budowlane dopuszczone do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie na podstawie przepisów dotychczasowych i na zasadach w tych przepisach określonych nadają się do stosowania, w rozumieniu niniejszej ustawy, przy wykonywaniu robót budowlanych.

Art. 41. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 4 i 7 ustawy, o której mowa w art. 37, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 6 i art. 9 ust. 6 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

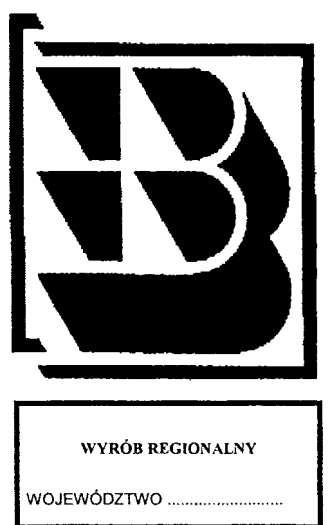
Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

Załączniki do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. (poz. 881)

Załącznik nr 1

WZÓR ZNAKU BUDOWLANEGO

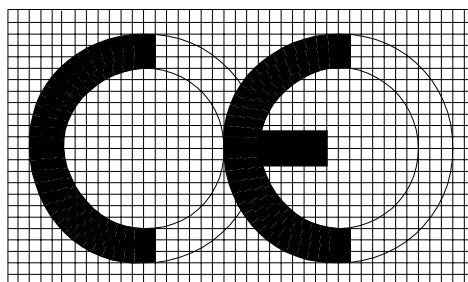

Objaśnienia:

1. Znak jest zbudowany na proporcjach zbliżonych do kwadratu z przesuniętym lewym bokiem.
2. W kwadrat jest wpisana litera B wykreślona w perspektywie równoległej.
3. Wysokość znaku budowlanego (wymiar a) nie może być mniejsza niż 10 mm.
4. Przy zmniejszaniu lub powiększaniu wzoru znaku budowlanego należy zachować jego proporcje.
5. Ramka z nazwą „WYRÓB REGIONALNY WOJEWÓDZTWO” stosowana wyłącznie w przypadku oznakowania wyrobu budowlanego, o którym mowa w art. 8 ust. 2. W miejsce kropek należy wpisać nazwę województwa, w którym wyrób budowlany został wytworzony.

Załącznik nr 2

WZÓR OZNAKOWANIA CE

Objaśnienia:

1. Oznakowanie ma postać symbolu w postaci stylizowanych liter „CE”.
2. W przypadku zmniejszania lub powiększania oznakowania należy zachować proporcje przyjęte na podanym wyżej rysunku.
3. Poszczególne elementy oznakowania CE powinny mieć taki sam wymiar pionowy; wymiar ten nie może być mniejszy niż 5 mm.